

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
168/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. december 17.

A C-490/19. sz. ügyben hozott ítélet
Syndicat interprofessionel de défense du fromage Morbier kontra Société
Fromagère du Livradois SAS

Az uniós jog bizonyos körülmények között tiltja az OEM oltalma alatt álló termék formájának vagy megjelenésének átvételét

Az összes releváns tényezőt, beleértve a termék közönség számára történő megjelenítésének és értékesítésének módjait, valamint a ténybeli hátteret figyelembe véve kell megvizsgálni, hogy ezen átvétel a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet-e

A „Morbier” a Jura-hegységben (Franciaország) előállított és 2000. december 22. óta oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) rendelkező sajt. Jellemzője egy fekete csík, amely a sajtot vízszintes irányban két részre osztja. E fekete csíkot, amely eredetileg egy szénrétegből származik, jelenleg azonban növényi szén alkotja, kifejezetten megemlíti a terméknek az OEM-hez csatolt termékleírása.

A Société fromagère du Livradois SAS, amely 1979 óta gyárt morbier sajtot, nem azon a földrajzi területen található, amely számára a „Morbier” elnevezést fenntartották. Az átmeneti időszak lejártá óta ezért a „Monboissié du Haut Livradois” elnevezést használja sajtajára.

2013-ban a Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (a Morbier sajt védelmét szolgáló szakmaközi érdekképviselői szervezet, a továbbiakban: Syndicat) eljárást indított a Société fromagère du Livradois ellen a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) előtt. A Syndicat szerint a Société fromagère du Livradois sérti az OEM-et, valamint tisztességtelen és élösködő verseny körébe tartozó cselekményeket követ el azáltal, hogy a „Morbier” OEM-mel ellátott sajt külső megjelenésével – többek között fekete csíkkal – rendelkező sajtot gyárt és forgalmaz. Keresetét elutasították.

2017-ben hozott ítéletében a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) helybenhagyta ezt az elutasítást. E bíróság szerint az OEM nem a termék megjelenésének vagy jellemzőinek védelmére irányul, hanem az elnevezésének, így nem tiltja meg a termék azonos technikák szerinti előállítását. A Syndicat ezért a fenti ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

E körülmények között a Cour de cassation (semmtörvényszék, Franciaország) az 510/2006,¹ illetve az 1151/2012 rendeletnek² a bejegyzett elnevezések oltalmára vonatkozó 13. cikke (1) bekezdésének értelmezését kéri a Bíróságtól. Konkrétan az a kérdés merül fel, hogy az OEM-mel ellátott termék fizikai tulajdonságainak – a bejegyzett elnevezés használata nélküli – átvétele a két rendelet 13. cikkének (1) bekezdése által tiltott, olyan gyakorlatnak minősülhet-e, amely a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet. A Bíróságnak tehát első alkalommal kell értelmeznie e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének d) pontját.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság először is úgy ítéli meg, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése nem kizárólag a bejegyzett elnevezés harmadik személy általi használatát tiltja.

¹ A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 93., 12. o.).

² A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 55., 27. o.).

Másodsorban a Bíróság kimondja, hogy e két rendelet 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja tiltja a bejegyzett elnevezéssel ellátott terméket jellemző forma vagy megjelenés átvételét, amennyiben ezen átvétel alapján a fogyasztó azt hiheti, hogy a szóban forgó termék rendelkezik a bejegyzett elnevezéssel. E tekintetben az adott ügy valamennyi releváns tényezőjének figyelembevételével – ideértve a termék közönség számára történő megjelenítésének és értékesítésének módjait, valamint a ténybeli hátteret – kell megvizsgálni, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő európai fogyasztót megtévesztheti-e ezen átvétel.

E következtetés levonásához a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a tiltott cselekmények fokozatos felsorolását tartalmazza, és nem korlátozódik a bejegyzett elnevezés használatának tilalmára. Így, noha e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének d) pontja nem határozza meg pontosan az e rendelkezések által tiltott cselekményeket, hanem széles értelemben az e rendeletek 13. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában tiltottakon kívüli valamennyi cselekményre vonatkozik, amelyeknek az lehet a hatásuk, hogy a szóban forgó termék valódi származása tekintetében megtévesztik a fogyasztót.

Ezt követően, azon kérdést illetően, hogy a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék formájának vagy megjelenésének átvétele ilyen, a fogyasztó megtévesztésére alkalmas gyakorlatnak minősülhet-e, a Bíróság megjegyzi, hogy kétségtelen, hogy **az 510/2006, illetve az 1151/2012 rendeletben előírt oltalom tárgya a bejegyzett elnevezés, és nem az azzal ellátott termék. Ezért az oltalom nem arra irányul, hogy – azzal az indokkal, hogy azok szerepelnek a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék termékleírásában – megtiltsa többek között az e termékleírásában feltüntetett gyártási technikák használatát vagy tulajdonság(ok) átvételét.**

Az OEM-ek ugyanakkor oltalmat élveznek, amennyiben olyan terméket jelölnek, amely bizonyos minőséggel vagy bizonyos jellemzőkkel rendelkezik. Ily módon az OEM és az azzal ellátott termék szorosan kapcsolódik egymáshoz. Ennélfogva **nem zárható ki, hogy valamely bejegyzett elnevezéssel ellátott termék formájának vagy megjelenésének anélkül történő átvétele, hogy ez az elnevezés szerepelne a szóban forgó terméken vagy annak csomagolásán, e rendeletek 13. cikke (1) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozhat.** Ez az eset akkor áll fenn, ha az átvétel a termék tényleges származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.

Annak meghatározása érdekében, hogy ez az eset áll-e fenn, **többek között azt kell megvizsgálni, hogy ez az elem a termék egyik viszonyítási pontnak számító, különösen megkülönböztető jellemzőjének minősül-e ahhoz, hogy annak átvétele alapján a fogyasztó – az adott ügy valamennyi releváns tényezőjével együttesen tekintve – azt hiheti, hogy az ezen átvételt tartalmazó termék a bejegyzett elnevezéssel ellátott termék.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” 📠 (+32) 2 2964106